

THE MYSTERY & MAJESTY OF MEGILLAT ESTHER

1. B. Megillah 4a

Said R. Yehoshua b. Levi: A person is obligated to read the *megillah* at night and then to repeat it during the day, as it is stated: "My God, I cry by day – You answer not; by night, I have no respite" (Psalms 22:3).

Some [students] understood this to mean reading at night and studying its *mishnah* by day. R. Yirmiyah said to them: It was explained to me by R. Chiyya b. Abba [the meaning of *lishnotah*] – for example, as people say, 'I will conclude this section and then review it.'

2. m. Megillah 1:1

The *megillah* is read on the eleventh, on the twelfth, on the thirteenth, on the fourteenth, [or] on the fifteenth [of Adar], not earlier and not later. Cities surrounded with walls from the days of Yehoshua son of Nun read it on the fifteenth [of Adar]. Villages and large cities should read it on the fourteenth, but villages read in advance on the day of assembly.

3. m. Megillah 2:5

The entire day is permitted for fulfilling the reading of the *megillah*; of the Hallel; the sounding of the cornet; the use of the loolab, or palm-branch; the prayer at the additional offering; the additional offering; ...

4. m. Megillah 2:6

The following acts may be done during the whole of the night: the cutting of the sheaves for the *omer*, and the burning with incense of the fat and members of a burnt-offering on the altar (Lev. 6:9). This is the rule: Whatever is commanded to be done by day, may legally be done during the whole of the day; and whatever is commanded to be done by night, it is lawful to do during the whole of the night.

5. t. Megillah 2:4

If one reads the *megillah* at night, he has not fulfilled his obligation.

1. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ד עמוד א

ואמר רבי יהושע בן לוי: חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום – שנאמר "אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי" (תהלים כב, ג).

סבור מינה למקרייה בליליא ולמיתנא מתניתין דידה ביממא. אמר להו רבי ירמיה: לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי חייא בר אבא – כגון דאמרי אינשי 'אעבור פרשתא דא ואתנייה'.

2. משנה מגילה פרק א משנה א

מגילה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר, בחמשה עשר, לא פחות ולא יותר. כרבין המקפין חומה מימות יהושע בן נון, קורין בחמשה עשר. כפרים ועירות גדולות, קורין בארבעה עשר, אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה:

3. משנה מגילה פרק ב משנה ה

כל היום כשר לקריאת המגלה, ולקריאת ההלל, ולתקיעת שופר, ולנטילת לולב, ולתפלת המוספין, ולמוספין, ולודוי הפרים, ולודוי המעשר, ולודוי יום הכפורים, לסמיכה, לשחיטה, לתנופה, להגשה, לקמיצה ולהקטרה, למליקה, ולקבלה, ולהזיה, ולהשקנת סוטה, ולעריפת העגלה, ולטהרת המצרע:

4. משנה מגילה פרק ב משנה ו

כל הלילה כשר לקצירת העמר ולהקטר חלבים ואברים. זה הכלל, דבר שמצותו ביום, כשר כל היום. דבר שמצותו בלילה, כשר כל הלילה:

5. תוספתא מגילה פרק ב תוספתא ד

קראה בלילה לא יצא ידי חובתו.

6. B. Megillah 7b

Said Rava: One who eats a *Seudat Purim* at night does not fulfil their obligation. Why? [It is written,] “days of feasting and gladness” (Esther 9:22).

7. Esther 9:28

Consequently, these days are recalled and observed in every generation: by every family, every province, and every city. And these days of Purim shall never cease among the Jews, and the memory of them shall never perish among their descendants.

6. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ז עמוד ב

אמר רבא: סעודת פורים שאכלה בלילה לא יצא ידי חובתו. מאי טעמא? “ימי משתה ושמחה.”

7. אסתר פרק ט פסוק כח

וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יִעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכְרָם לֹא־יִסּוּף מִזֵּרְעָם: